

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunī: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 112 (910)

Piektdien, 1956. g. 21. septembrī

7. gads

LAI RAJONĀ

plaukst dārzi un ogulāji

Komunistiskā partija un padomju valdība nenogurstoši rūpējas par tautas labklājību. Liela vērība tiek pievērsta arī cilvēka uzturam un veselībai.

Lūk, Komunistiskās partijas XX kongresa direktīva: palielināt sestajā piegadē augļu kopražu vismaz pusotras reizes, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem.

Lai godam izpildītu šo uzdevumu, nesen ir pieņemts PSKP Centralās Komitejas un PSRS Ministru Padomes lēmums par augļu, ogu un vīnogu ražošanas un sagādes palielināšanu.

Ar šā gada 1. oktobri Padomju Latvijā izsludināts dārzu stādīšanas un rudens kopšanas mēnesis. Oktobra sākums ir pats labākais augļu koku stādīšanas laiks, jo lapas šinī laikā jau nobirst un kociņi ir nobrieduši. Šinī dārzu stādīšanas mēnesī jāveic stādīšana, bet septembra atlikušajās dienās, nekavējoties jāorganizē lauku sagatavošana stādīšanai, vajadzīgo kociņu šķirņu izvēle.

Mūsu rajonam ir apkalpojošā kokaudzētava „Veckrieviņi” Ogres rajonā. Lai dabūtu vajadzīgo kociņu daudzumu, ar šo kokaudzētavu ir jānodibina sakari. Taču līdz šim pieteikums ir izsūtījis tikai lauksaimniecības arteļi „Dzimentene”, „Padomju Latvija”, „Latgales zieds” un „Cīņa”.

Kolchozi — pirmrindnieki jau pārbauda dārzu stāvokli un uzākuši dārzu kopšanas darbus (starprindu aršanu, cīņu pret kaiteklēm un grauzējiem, kā arī dod vajadzīgo daudzumu mēslojuma).

Rajona darbaļaudis!

Visi uz dārzu stādīšanu!

„Dārzu mēnesī” strādāsim organizēti!

Jaunā kalte darbojas teicami

Aug un nostiprinās mūsu rajona Vorosilova vārdā nosauktā kolchoza daudznozaru saimniecība.

Te šogad uzcelta jauna līnu kaltes ēka, kurā teicami darbojas kalte „SSL-VISHOM”. Šī kalte Vorosilova vārdā nosauktajā kolchozā uzstādīta kā pirmajā mūsu rajonā. Par kaltes vadītāju nozīmēts prasmīgs kolchoznieks Jāzeps Balcers. Pašlaik šī kalte iekārtota graudu kaltēšanai. Kaltes jauda ir 1 tonna graudu stundā.

Lai normali ritētu graudu kaltēšana un kalte strādātu ar pilnu jaudu, pie graudu pievešanas un aizvešanas jāstrādā divām mašīnām. Pašlaik

Dārzi mums ir vajadzīgi ne tikai uzturam, bet arī skaistumam. — Vai tad nebūtu jauki, ja abpus lielceļam mums priekšā tiktu ziedošu ābeļu vai ķiršu ziedi? Patīkami gan, tāpēc tas arī jādara.

Lauksaimniecības speciālistiem pareizi jāinstruē kolchoznieki, kā labāk stādīt jaunus un kopt jau esošus dārzus.

Dārzu stādīšanas mēnesī aktīva dalība jāņem partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijām, kā arī kolchozu valdēm.

Daudzi kolchoznieki savos ģimenes dārziņos arī vēlas iestādīt augļu kociņus, bet tie uz vietas nav pieejami un pēc pāris ābelītēm jābrauc uz „Veckrieviņu” kokaudzētavu, neatmaksājas. Šinī jautājumā arī jāpadomā kolchozu valdēm un iepirkšana līdz ar transportu jāizdara organizētā veidā.

Oktobra mēnesī ne tikvien ir jāiestāda augļu dārzi, bet arī jāsaved kārtībā esošie. Daudz kociņu no iepriekšējās gados stādītiem dārziem ir izsaluši, tāpēc pirmkārt to vietā ir jāiestāda jauni. Ziemas periodā kociņi galvenokārt aiziet bojā no zaķu postījumiem, tāpēc jau iepriekš jāpadomā par žogu ierīkošanu vai rūpīgu apsiešanu. Daudzos kolchozos augļu koki nolaistā stāvoklī, sausie zari nav izgriesti, augsne apkārt nav apstrādāta, mēslošana nenotiek, bet ražu tomēr grib saņemt.

Pielaistās kļūdas arī ir jānovērš dārzu stādīšanas un apkopšanas mēnesī.

kalte darbojas 8 stundas dienā. Kaltē vasarāju. Par graudu kaltējuma kvalitāti labi atsaucas kā brigadieris, tā klētņnieki.

Apstrādājot līnus, pēc labības novākšanas, kalti izmanto līnu stiebrīpu un galviņu kaltēšanai. Pēc aprēķiniem uzreiz var kaltēt ap 160 kūlīšu līnu stiebrīpu.

Kaltes ēkā līni tiek arī apstrādāti pēc to kaltēšanas. Darbi kaltē tiek mechanizēti. Plaši pielietos kolchoza elektrostacijas enerģiju.

Jauniekārtotā kolchoza kalte atvieglina darbu, ceļ darba ražību, pazemina produkcijas pašizmaksu.

T. Stikāne

Kad savu darbu veic

PSKP CK un Padomju valdība atzinušas par nepieciešamu paaugstināt kolchoznieku materialo ieinteresētību lopkopības attīstībā. Pieņemts un praktiski tiek realizēts plašs lopkopības mechanizācijas un lopkopības ēku celtniecības plāns. Vietējās partijas organizācijas veikušas lielu darbu, lai nostiprinātu ar kadriem lopkopības izšķirošos sektoros.

(No PSKP XX kongresa materiāliem)

„Viens no visgrūtākajiem un tai pašā laikā visneatliekamākajiem uzdevumiem ir tālāk attīstīt lopkopību, palielināt lopkopības produktu ražošanu un sagādi”, teica b. Chruščovs savā referatā PSKP 20. kongresā.

Labi šo uzdevumu pilda mūsu rajona Staļina vārdā nosauktais kolchozs, kurš šogad ievērojami palielinājis cūkgaļas ražošanu uz 100 ha aramzemes. Tas ir, jau pirmajā šīgada pusgadā devis valstij par 0,4 cēt cūkgaļas vairāk kā visā 1955. gadā. Tas panāks pārkarotot kolchoza cūkkopību pašos pamatos un galvenais izraugot labus cūkkopības kadrus.

Lūk, viena no labākajām cūkkopēm kolchozā Veronika Lietavniece. Viņa par cūkkopi strādā no 1955. gada oktobra mēneša — gada laikā b. Lietavniece iemantojusi savā kolchoza vadītāju un kolchoznieku teicamu atsauksmi. Un ir arī ar ko lepoties.

„Kad atnācu strādāt uz jauno fermu domāju, kā gan man veiksies. Vai spēšu izpildīt uzticēto uzdevumu”, stāsta cūkkope, „Agrāk man pienācās kopt tikai pāris bekonu savā personīgajā kūtī, bet tagad 5 sivēnmātes un vairāk kā desmit barojamo bekonu”.

Te palīdzēja labie cūku kopšanas apstākļi un kolchoza cūkkope Martinova Zinaida, kas arī ar bagātu pieredzi un ir viena no labākajām cūkkopēm rajonā un ne tikai tas, bet galvenais darba mīlestība, labāko cūkkopju pieredzes ieviešana darbā.

Pašlaik b. Lietavniece kopj 5 jaunus sivēnmātes, kuras saņēma ziemā. No to pirmajiem metieniem iegūts un saglabāts pa 9,6 sivēniem. Tas saprotams nav daudz — iegūt vienā metienā caurmērā pa 9,6 sivēni, bet arī par to cūkkope priecājas.

Labus panākumus viņa ieguvusi bekonu audzēšanā. No 10 mēnešos nobarotajām un valstij nodotajām 38 galvām 32 nodoti bekonu kondicijā. Tas ir labākais procentuālais rādītājs rajonā, nobaroto cūku skaitā un iegūto bekonu attiecībās.

Savā gadu ilgajā darbā, mācoties no rajona labāko cūkkopju pieredzes b. Lietavniece pārliecinājusies, ka veselīgu sivēnu iegūšanā galvenais ir sivēnmāšu pareiza ēdināšana, kopšana un pastaiga svaigā gaisā. Tas palielina ēstgribu, uzlabo vielu maiņu un labi iespaido dzimumorganu darbību.

Sivēnmātēm pašlaik vidēji dienā izbaro 1,5 kg miltu, 5 kg kartupeļu, 4—5 l vājpiena

pēc labākās sirdsapziņas

un zaļbarību. Cūku ēdināšanā un kopšanā b. Lietavniece ievēro stingru kārtību.

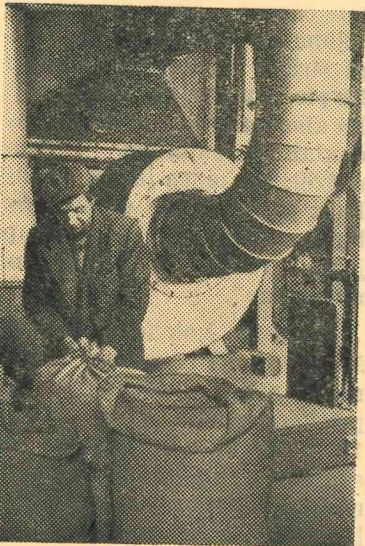
Pašlaik sivēnmātēm nāk otrie šī gada metieni. Tāpēc aizgaldos, kur mitinas cūkas, Lietavniece ievēdusi vislabāko tīrību, jo atnešanās un sivēnu pirmajā piebarošanas laikā no tā ievērojami atkarīgs sivēnu veselības stāvoklis un iespēja saglabāt visus saņemtos sivēnus.

Laikā, kad cūkām gaidāmas atnešanās, tiek dota mineralbarība. V. Lietavniece. naktī dežurē kūtī, lai saņemtu un saglabātu visus sivēnus.

Tikai vienās rūpēs par savām mīlulēm, cūkkope panākusi, ka darba apstākļi un tā rezultāti ikdienas pieaug.

Par darba apstākļu uzlabošanu rūpējas arī kompleksās brigades brigadieris, kolchoza valde. Šogad iegādāts uzkarināmais ceļš barības piegādei līdz aizgaldiem un mēslu aizvešanai uz krātuvi. Tuvojas nobeigumam arī pie fermas ceļamās dzīvojamās mājas celtniecība. Šajā mājā dzīvos fermā strādājošās cūkkopes. Tas viss ļoti atvieglinās cūkkopju darbu, paliks vairāk laika tieši kvalitatīvai cūku ēdināšanai, to kopšanai. Lietavniece Veronika šogad jau nopelnījusi tuvu pie tūkstoš izstrādes dienu un premijās saņems 150 kg cūkgaļas.

A. Birzāks

Ogres rajona kolchozā „Lāplēsis” izaudzēta bagāta ziemāju raža. Tās kulšana jau pabeigta. No katra hektāra iegūti 18—20 centneri graudu. Labības kalte darbojas dienu un nakti.

Attēlā: skats kolehoza kaltē.

J. Fadejeva foto

MŪSU REPUBLIKĀ

Šogad daudzi Latvijas kolchozi izaudzējuši labu kukuruzas ražu, ko ieskābēs sabiedriskās lopkopības vajadzībām. Kukuruzu lauksaimniecības arteļos parasti audzē lielus masīvos — no 6—30 un vairāk hektāru katrs. Šogad kolchoznieki pēc pašu ierosmes sākuši sēt kukuruzu arī nelielos laukos, netālu no kolchoznieku piemājas zemes. Sasniegti teicami rezultāti — kukuruzas sējumi paplašināti un palielinājusies skābbarības ražošana sabiedriskajai lopkopībai. Balvu, Gulbenes un daudzos citos rajonos kukuruzu nelielās platībās pie saviem piemājas zemes gabaliem audzē 30—70 kolchoznieku ģimeņu katrā lauksaimniecības arteļī. Gulbenes rajona lauksaimniecības arteļa „Savienība” kolchozniece Zenta Vērdiņa šogad ieguvusi labu kukuruzas ražu 0,25 hektāru platībā. Viņa cer tēvākt ne mazāk kā 150 centnerus kukuruzas zaļās masas, ko izmantos sabiedriskās lopkopības vajadzībām.

Attēlā: Zenta Vērdiņa apskata pašas izaudzēto kukuruzu.

LTA fotohronika

TEICAMI SAGATAVOTIES politmācībām komjaunatnes izglītības tīklā

Līdz jaunā mācību gada sākumam komjaunatnes izglītības tīklā atlicis pavisam nedaudz laika.

Tāpēc tagad jaunajam politmācību gada sākumam jā-sagatavojas sevišķi rūpīgi, lai neatkārtotu pagājušā gada kļūdas, kad vairāki politpulciņi laikus nevarēja uzsākt nodarbības, jo iepriekš slikti tam bija sagatavojušies. Arī vēlāk nodarbības notika neregulari, tās nebija pietiekoši dziļi pārdomātas.

Mācības neregulari notika Molotova vārdā nosauktajā kolchozā (pirmorganizācijas sekretare b. Švirkste, propagandiste b. Iesalniece), rūpniecības kombinātā (sekretars b. Holsts, propagandiste b. Čeirāne) un vairākās citās pirmorganizācijās.

Rajonā no 25 politpulciņiem mācības nobeidza tikai 17.

Šogad to vairs nedrīkst pielaist. Vairāk iniciatīvas jābūt no pašu komjaunatnes pirmorganizāciju puses. Vienreiz jāatmet princips: „Cik prasā tik arī veikt. Ja rajona komjaunatnes komiteja „nespēj“, tad var iztikt arī bez politmācībām“. Pie politpulciņu komplektēšanas jāievēro komjauniešu un jauniešu brīva izvēle, katram jāmacās tas, ko viņš atzīst par lietderīgu. Taču tāpēc nekādā ziņā nedrīkst pielaist bezkontroli, jo dažādi, atsaucoties uz to, vispār izvairās no politnodarbībām.

Komjaunatnes organizācijām šogad sevišķa vēriba jāpiegriež komjauniešu un jauniešu ekonomiskajām zināšanām, jo tam ir sevišķi svarīga lo-

ma to uzdevumu veikšanā, ko komjaunatnei izvirza partija. Tāpēc šogad tiks organizēti vairāki konkrētās rūpniecības un lauksaimniecības ekonomikas pulciņi. Šajos pulciņos jāiesaistās plašam jaunatnes masām. Macoties konkrēto ekonomiku, tā jāsaista tieši ar rūpniecības uzņēmumu vai kolchozu saimnieciskie ekonomiskajiem jautājumiem, jāsaista mācības ar konkrētiem piemēriem tieši no dzīves.

Pastāvīgi papildināt savas zināšanas prasā no komjauniešiem statuti, tāpēc nav jāgaida kad viņus „organizēs“, bet jau pašiem jāprasa no pirmorganizāciju komitejām un sekretariem, lai tiktu gādāts par iespējam mācīties.

Pirmās nodarbības politpulciņos jāuzsāk 15. oktobrī. Šai dienai vairākas komjaunatnes pirmorganizācijas jau sagatavojušās, vai arī intensīvi gatavojas. Kā tādas varam minēt kolchozu „Brīvais zemnieks“, „Zelta vārpa“, „Uzvara“ un vairākas citas, kur jau nokārtots jautājums par propagandistiem un saskaņots ar partijas organizācijām.

Taču dažas organizācijas arī šogad mācību sākumam gatavojas pavirši, vai pareizāk sakot, negatavojas. Nav par to vēl padomājuši Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza (komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare b. Kārkle), kūdras fabrikas (sekretars b. Staris) un vairāku citu pirmorganizāciju biedri.

Pēdējais laiks veikt visus priekšdarbus, jo jaunajam mācību gadam šogad jābūt izšķirošam pagriezianam jaunatnes politiskajā izglītībā.

P. Abarons

Ne organizē, bet bremzē

Kādu vakaru kolchoza „Sarkanais karogs“ grupa jauniešu ienāca pie Marfas Polikarpovas — Atnācām apciemot savu kluba vadītāju. Esam briesmīgi izsalkuši pēc lugām, dziesmām un dejām, varbūt mēs atkārtotu kaut vai to pašu „Līgavaini“ vai „Brīnšķīgās zāles“ vai vēl ko nebūt?

— Nekāda kluba vadītāja es neesmu, kaut arī naidu saņemu, jo kluba kolchozā tik un tā nav. Tad pārmainījusi toni M. Polikarpova turpināja, — mums kaut kā neveicas, būtu klubs... tad nožēvājas un grūtsirdīgi nopūtās. Jaunieši redzēdami, ka ar to saruna ir izbeigta atstāja kluba vadītāju un līdz pašam vakaram daudz runāja, un nāca pie slēdziena, kā kolchoza valde atbalstis kluba celtniekus. Bet interesanti, ko tad spriedis mūsu Polikarpova — kāds ierunājās...

Jau vairākus mēnešus, kā kolchozā „Sarkanais karogs“ ir uzeelts klubs, taču tas stāv vientuļš un kluss. Tiesa gan, tajā notika pāris balliņu, bet pēc tās reizes, kad muzikants

nospēlēja: „mājās jāiet, mājās jāiet“ — viss apklusā.

Bet mūsu jaunieši ir tāda tauta, kas nekad nemēdz garlaikoties, — šoreiz viņi atkal, jau drošāk iegāja pie kluba vadītājas: — Biedre Polikarpova, ja jūs netraucējiet mūs, tad lūk, mēs atkal klāt — Sakiet kad būs pirmais mēģinājums un ko mums iestudēt? — Nu vai zināt, lai visas šīs lietīņas iedzīvinātu, vajadzīgs akordions i viole, i pat klaviers, vajadzīgi arī attiecīgi apģērba gabali, (jaunieši gan nodomāja, ka pirmkārt mums vajadzīgs jauns kluba vadītājs, bet šoreiz nepateica), bet visa tā mums nav — turpināja spriest M. Polikarpova, sakiet nu, ko lai mēs i iesākam?

* * *

Skaidrs, ka b. Polikarpova negrib strādāt par kluba vadītāju, jo viņa darbu ne organizē, bet bremzē, bet rajona kulturas nodaja tik rakta atskaites... „Rajonā darbojas X klubs un klubs vadītāju... iestudētas...“ bet no visa tā darbs nekust ne no vietas.

L. Atspere

Nevajadzīgi treniņi

Strādāju par grāmatvedi tepat Līvānos vienā iestādē. Daudz dzirdēju, ka Līvānu valsts bankā grāmatveži ļoti labi attīstot fizisko spēku un izveicību, strādājot ar spalvaskāti. Brīnums. Zīnkārības dzīts iegriezās bankā. Nekur nerēdz, ka norītu fizisks darbs. Laikam samelots. Te... „Vāc nost no mana galda mašīnu, ja gribi skaitīt“ runāja viena no sievietēm. Otra piepūtusi vaļģus, nēsa to projām un novietoja uz loga. Ne pēc minūtes to elsdama nesa uz savu galdu pavisam jauna meitene. Tā iekams atrodos bankā, skaitāmā mašīna vairāk ceļoja, kā ar to skaitīja. Nekārtības, nodomāju. Vairāk staigā, velti staipa mašīnu, traucē pārējiem strādāt.

„Nevis nekārtības, bet gan manu grāmatvežu ikdienas fiziskās nodarbības, atcirta bankas pārvaldniece b. Lāce. „Pirmkārt nav jāmeklē jauns galds, otrkārt nav jāmeklē vieta kur šo galdu novietot un galvenais grāmatvedes jau ir norūdījušās, lai panesā to pudu smago mašīniti, būs labāka ēstgriba“.

Jezupiņš

Darbs — darbam, bet atmaksā...?

— Pušī! — kādā augusta sestdienā Līvānu spirta rūpniecības direktors b. Greile teica saviem strādniekiem.

— Tātad uz kādiem pamatiem balstās mūsu brūzis? Skaidrs, ka tie ir kolchozu ražotie produkti! Tāpēc pušī un meitas, pa mašīnām un aiziet uz kolchozu.

Sasēdās spirta rūpniecības strādnieki mašīnās un 18. augustā aizbrauca palīdzēt lauku darbos Vorosiļova vārdā nosauktajam kolchozam.

Te par nelaimi sāka smidzināt smalks lietutiņš un daļa talcinieku tikpat ātri bija ieradušies, tikpat mudīgi pazuda, pazuda tākā būtu izkusī slapjajā rudens lietū.

Nevar isti zināt vai daži talcinieki, kas palika kolchozā, bija tieši prātu aizkavējušies, vai arī nejausi aizmirsti, bet izrādījās ka mašīna nokol-

choza aizbrauca bez viņiem, atstājot te septiņus vīrus.

Palikušie daudz neskuma un jo īpaši tāpēc, ka arī laiks noskaidrojās. Viņi enerģiski ķēras pie darba un par visu dienu pastrādāja tā, ka vakarā varēja nevien redzēt, bet darba rezultātus pat aptaustīt.

Pastrādāta bija un rūpniecības vadībai atlika tikai gādāt par šīs darba dienas apmaksu, bet direktors b. Greile visiem septiņiem talciniekiem skaidri un gaiši pateica. „Darbs paliek darbs, bet maksāt mēs jums par niekiem nedomājam“.

— Bet mums ir zīme, ka esam strādājuši kā pienākas un veikuši pat vairāk kā izstrādes dienu katrs, tātad tākā vajadzētu saņemt...

„Kas tā par zīmi, nav nekādas pečates. Nemaksāšu! Variet justies brīvi...“

Tad strādnieki savukārt nēmas ieskaidrot, ka zīmi ir izdevis kolchoza brigadieris, ka kolchozā zīmogs tikai viens un tas pats parasti glabājas pie priekšsēdētāja. Nekas tomēr nelīdzēja. Zimogu vajadzēja sameklēt, un strādnieki to arī dabūja, bet direktors joprojām: „Nepienākas, es jums jau reizi teicu ka nepienākas...“ viņš kļuva arvien nepacietīgāks un zem rakstāmgalda savilka dūri, labās rokas rādītāja pirketu legrūzdams starp diviem vidējiem (protams to neviens neredzēja, bet nojauta itin labi.)

P. Silis

Vai direktors b. Greile tieši tā izrunājās—nevar isti zināt, bet fakts ir tas, ka 7 strādnieki par 18. augustā nostrādāto dienu maksu nav saņēmuši vēl šodien.

Skolu dzīve

Skolu audzēkņi kolchozu laukos

Rajona kolchozos ražas novākšanā piedalās vairāk kā 400 skolēnu no rajona skolām, Rīgas un Daugavpils mācību iestādēm. Vairums šo talcinieku čakli strādā kolchoza druvās un sniedz kolchozniekiem lielu palīdzību. Lūk, Rīgas 4. medicīniskās skolas I kursa un Daugavpils dzelzceļa tehnikuma audzēkņi redzami kolchozu „Darbs“, „Nākotne“, „Ziedošā vārpa“, Vorosiļova vārdā nosauktā un citu laukos. Vieni plūc linus, otri novāc vasarāju, citi gatavo skābbarību.

Vairums rajona kolchozu talciniekus uzņēmuši atsaucīgi, ierādījuši tiem piemērotas telpas, labi rūpējas par ēdināšanu, savlaicīgi un mērķtiecīgi norīko darbos.

Lūk, Molotova vārdā nosauktā kolchoza 2. brigādē strādā Daugavpils dzelzceļa tehnikuma 10 audzēknes. Viņas atsaucīgi, ar mīlestību piedaloties darbā, ikdienas izpilda un pārsniedz noteiktās izstrādes dienas normas. Brigades brigadieris Jānis Upe-

nieks laipni izturas pret jaunajiem palīgiem, uzklausa viņus un dod tiem vērtīgus padomus. Darbs vienmēr laikus tiek paziņots strādniekiem. Brigadiera b. Upenieka un talcinieku attiecību vislabākais rādītājs ir tas, ka viņi darbā vienmēr atrod kopēju valodu un bieži brigadieris jau agra rīta stundā redzams pie talciniekiem. Viņi neat-sakās arī pastrādāt uz lauka vēlā vakarā, kad to prasā laika un darba apstākļi.

Daudz savādāks stāvoklis šī paša kolchoza 1. brigādē, kur strādā 9 audzēkņi. Te palīgiem jāstaigā uz darbu 3—5 km. tāls ceļš, tāpēc daudz laika aiziet zudumā.

Kolchozā „1. Maijs“ teicami strādā Līvānu 1. vidusskolas 10.a klases skolēni skolotājas Genovefas Stonānes vadībā. Te skolnieces — labākās strādnieces Tekla Buce-niece, Ausma Pormale, Lucija Rekšņa, Genovefa Utnāne, Emīlija Kursīte un daudzas citas labu slavu iemantojušās darbā pie linu plūksanas, to

pievešanas cirtējiem, mērcētājiem un izklājējiem. Zēni cītīgi strādā kolchoznieku vadībā pie linu atpogaļošanas. Lūk, kā atsaucas kolchoznieki par čaklajiem palīgiem. „Prieks redzēt, ka mūsu jaunā maiņa, kaut arī mācīti cilvēki, nebaidās grūtumu, lietus slapjuma, rudens aukstuma un noguruma“.

Kopā ar kolchoza jauniešiem skolēni gatavo sienas avīzes, lozungus un priekšnesumus. Lūk, šī pati 10. klase aktīvi piedalās uzskatāmās agitācijas papildināšanā kolchoza klubā. Maļenkova vārdā nosauktā kolchozā strādājošie Rīgas 4. medicīnas skolas audzēkņi gatavoja priekšnesumus Raiņa atceres dienas vakaram.

Priecājas kolchoznieki, kad darbs raiti sokas, priecājas arī skolēni sajūtot vakarā nogurumu pēc dienā veiktā darba. Bet tās nekas, labākais atalgojums, sajūta, ka arī tu esi devis savu daļu darba labākai rītdienai. V. Vilcāne R. Glušponoks

Par kārtējo mājlopu uzskaiti

Vadoties no valdības norādījumiem, un lai kontrolētu lopkopības attīstības valsts 1956. gada plāna izpildes gaitu rajonā, no 1. līdz 10. oktobrim notiks kārtējā kolchozu, sabiedrisko iestāžu, organizāciju, palīgsaimniecību, kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju īpašumā esošo mājlopu uzskaitē.

Kārtējā mājlopu uzskaitē ir svarīgs valstisks pasākums, un tā izdarāma ar partijas, padomju saimniecisko un sabiedrisko organizāciju aktīvu palīdzību. Līdz mājlopu uzskaites sākumam kolchozu valdēm ar aktīvu jāpabeidz kolchozu sabiedrisko mājlopu inventarizācija, jāsavēd pilnīgā kārtībā lopu uzskaites dokumenti, jāpabeidz sagatavotās lopbarības pilnīga uzskaitē un pieņemšana ar aktiem. Tāpat mājlopu inventarizācija jāizved arī tām iestādēm, organizācijām, saimniecībām un uzņēmumiem, kuriem ir lopī.

Ciemo padomēm ar padomju aktīva atbalstu jāizrauga kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju personīgā īpašumā esošo mājlopu skaitītāji, norādot tiem konkrētas ciema

teritorijas apdzīvotas vietas, mājas, kurās tiem jāizved uzskaitē. Kopā ar kolchozu valdēm jāapgādā skaitītāji ar nepieciešamo transportu. Jāizskaidro plašam iedzīvotāju masām, mājlopu uzskaites valstiskā nozīme, ka uzskaitē tiek vesta tieši lopkopības attīstības valsts plāna izpildes kontrolei kā sabiedriskajā, tā arī individualajā sektorā.

Pēc mājlopu uzskaites pabeigšanas kolchozu sabiedrisko lopu uzskaites rezultāti jāapspriež valdes sēdēs, pieņemot konkrētus pasākumus atklāto trūkumu noveršanai. Mājlopu uzskaites rezultāti ciema padomē, jāapspriež ciemo padomju sēdēs.

Mājlopu uzskaitē nodarbinātie darbinieki no 1. līdz 10. oktobrim atbrīvojami no izpildamā darba, saglabājot viņiem līdzšinējo darba algu iestādē vai uzņēmumā.

Ciemo padomju un kolchozu valžu priekšsēdētājiem jānodrošina uzskaites materiālu pareizība un savlaicīga piegāde CSP rajona inspekturā. K. Nelcgalis, CSP rajona inspektors

Redaktore H. JEROFEJEVA